

«Αγαπήστε αν τολμάτε»

Η αγάπη είναι ικανή να «εξημερώσει» τους ανθρώπους και να τους μετουσιώσει σε ευγενείς προσωπικότητες, που είναι έτοιμες να βοηθήσουν και να φροντίσουν το συνάνθρωπο, προσφέροντας με ανιδιοτέλεια τον εαυτό τους, με σκοπό την ικανοποίηση της δικής τους ψυχικής ευφορίας. Ταυτόχρονα, αγάπη είναι το να δέχεται κάποιος άκριτα το ενδιαφέρον των συνανθρώπων του, το οποίο θα ανακουφίσει από τα προβλήματα και θα διαμοιράσει το ηθικό βάρος. Άλλωστε, οι άνθρωποι είναι πλασμένοι για να συνυπάρχουν ως ευγενή κοινωνικά όντα. Δυστυχώς, όμως, διαβιούν σε μια βιομηχανοποιημένη και άκρως ανταγωνιστική εποχή, όπου η αγάπη δεν έχει τη θέση, που της αρμόζει. Τα ηνία του σημερινού πολιτισμού τα έχει αναλάβει η τεχνολογία και οι μηχανές, που επωάζουν τη δουλοπρέπεια και τον ανταγωνισμό, υπονομεύοντας την ανιδιοτελή αγάπη. Η αγάπη και η ανιδιοτέλεια έχουν θυσιαστεί στο βωμό του χρήματος και της ανθρώπινης απληστίας, που ωθούν με μαθηματική ακρίβεια στην επίταση φαινομένων βίας και στην ηθική απογύμνωση.

Αγαπώ σημαίνει να αφήνεις το περιθώριο στον άλλο να είναι ελεύθερος και να έρχεται σε σένα, επειδή το επιθυμεί και όχι επειδή «πρέπει». Έτσι, ο άνθρωπος, που βιώνει την αγάπη αισθάνεται ψυχική γαλήνη και ισορροπία και είναι απελευθερωμένος από πάθη, που πιθανόν θα του ανέκοπταν μια εν δυνάμει πνευματική και κοινωνική εξέλιξη. Ο άνθρωπος, που αγαπά και αγαπιέται νιώθει ευτυχισμένος και πλήρης, με αποτέλεσμα να είναι ικανός να διοχετεύσει όλες του τις πνευματικές δυνάμεις δημιουργικά. Εκείνος, που εμφορείται από θετικά συναισθήματα οδηγείται ευκολότερα στην αυτογνωσία και στην αυταποδοχή. Μάλιστα, δεν υπάρχει τίποτα πιο θελκτικό από έναν άνθρωπο, που αποδέχεται τον εαυτό του, γιατί εκπέμπει αυτοπεποίθηση και συνεπώς δεν επιδίδεται σε συμπλεγματικές συμπεριφορές. Η αγάπη καταπολεμά την επίκριση, την υποτίμηση και το θυμό, που είναι ψυχικές καταστάσεις, που τροφοδοτούνται, επειδή ορισμένοι βίωσαν μεγάλο έλλειμμα αυτής κατά την περίοδο των παιδικών τους χρόνων.

Αγαπώ σημαίνει αίρω τις ανασφάλειες, παραγκωνίζω τα στερεότυπα και αλληλοεπιδρώ με το ετερόκλητο στοιχείο. Έρχομαι σε γόνιμη επαφή με άλλους πολιτισμούς, φυλές, θρησκείες, συνυπάρχω και συνεργάζομαι αρμονικά. Επιπλέον, η αγάπη προάγει ευγενείς αξίες, όπως την αλληλεγγύη, τη φιλανθρωπία και το σεβασμό προς τον συνάνθρωπο. Απαλλάσσει από τη μισαλλοδοξία, τα πάθη, τον εγωισμό και θεμελιώνει ανιδιοτελείς σχέσεις, που είναι απογυμνωμένες από τη ζήλεια και την εμπάθεια. Ως αποτέλεσμα, προωθεί την κοινωνική σταθερότητα, επειδή οι πολίτες συνεργάζονται και είναι σε θέση να επιλύουν αρμονικά και με ειρηνικό τρόπο τις αντιπαραθέσεις τους. Συνεπώς, η αγάπη, κατοχυρώνει τη δημοκρατία, την ελευθερία και την ειρηνική συνύπαρξη τόσο σε ατομικό, όσο και σε διακρατικό επίπεδο, εφόσον αποφεύγεται ο αθέμιτος ανταγωνισμός και η παντοειδούς τύπου εκμετάλλευση.

Παρά το γεγονός ότι η αγάπη είναι το πιο θεμελιώδες στοιχείο για τη διάπλαση μιας υγιούς και ισορροπημένης προσωπικότητας, που αισθάνεται ασφαλής σε πνευματικό και ηθικό επίπεδο, στις ημέρες μας παρατηρείται ένα τεράστιο έλλειμμα αυτής. Οι άνθρωποι ολοένα και περισσότερο εμφανίζονται ηθικά ανάλγητοι και κυρίαρχο ρόλο στη ζωή τους διαδραματίζει το χρήμα. Η νοοτροπία του υλικού ευδαιμονισμού καλλιεργεί τον ελάσσονα μόχθο και ωθεί τα άτομα στην υιοθέτηση μιας χρησιμοθηρικής συμπεριφοράς. Συνεπώς, τα περισσότερα πατούν επί πτωμάτων προκειμένου να ανταποκριθούν στις οικονομικές τους φιλοδοξίες. Το αίσθημα της απληστίας και της ανηθικότητας ενισχύεται από την επίταση της οικονομικής ύφεσης των τελευταίων ετών, γεγονός που διευρύνει την οικονομική ανασφάλεια, όσον αφορά στην ανταπόκριση των ατόμων απέναντι στις καθημερινές τους υποχρεώσεις.

Εμβαθύνοντας, οι άνθρωποι δεν επενδύουν σε ουσιαστικές και αληθινές σχέσεις, τόσο σε φιλικό όσο και σε προσωπικό επίπεδο, αλλά ενδιαφέρονται για την κοινωνική αποδοχή, που στηρίζεται σε επιφανειακά κριτήρια, όπως η οικονομική επιφάνεια. Επενδύουν δηλαδή καθαρά στο «φαίνεσθαι» και όχι στο «είναι». Η έννοια της ανιδιοτελούς φιλίας έχει παραμορφωθεί στις ημέρες μας και οι άνθρωποι αδυνατούν να αντιληφθούν τα οφέλη, που εκπορεύονται από μια πραγματική σχέση, που προσφέρει ηθική πληρότητα και κατά συνέπεια ευτυχία. Κυριαρχεί δυσπιστία και ανασφάλεια στις ανθρώπινες σχέσεις και αυτό είναι συνυφασμένο με το σκληρό πρόσωπο, που παρουσιάζουν οι σύγχρονες κοινωνίες. Μάλιστα, πολλοί είναι εκείνοι, που θεωρούν ότι η εκδήλωση τρυφερότητας, στοργής και φροντίδας θα ερμηνευτεί από τους άλλους ως δείγμα αδυναμίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι σχέσεις εξελίσσονται σε επιφανειακές και οι άνθρωποι σε ανάληπτους εντυπωσιοθήρες μιας επίπλαστης ευτυχίας, που βασίζεται σε σαθρά θεμέλια.

Συλλήβδην, η λέξη αγάπη είναι πολυδιάστατη και έχει πολλές σημασίες. Σημαίνει πλήρη αποδοχή του άλλου. Σημαίνει συμπαράσταση. Σημαίνει ευγνωμοσύνη. Σημαίνει είμαι εδώ και στα εύκολα και στα δύσκολα. Η αγάπη είναι κινητήριος δύναμη. Μας εμπνέει, μας εμπυχώνει, μας οπλίζει, μας ενθαρρύνει, μας ωθεί προς μια κατεύθυνση. Το στενάχωρο είναι ότι οι άνθρωποι στην εποχή μας είναι ανήμποροι να αγαπήσουν τον ίδιο τους τον εαυτό και συνεπώς να αγαπήσουν και τους άλλους. Σε μια κοινωνία, που έχουμε συνηθίσει στην αδιαφορία και στην απαξίωση, όταν εισπράττουμε αγάπη γινόμαστε καχύποπτοι και επιφυλακτικοί. Πόσο ειρωνικό είναι το ότι μας προκαλεί εντύπωση η δυσπιστία και η κακοήθεια του κόσμου όσο και η εκδήλωση αγάπης; Πόσο άραγε άνθρωποι έχουν μεγαλώσει χωρίς αγάπη και αισθάνονται ανάξιοι να αγαπηθούν; Είναι μακρύς ο δρόμος να μάθουμε να αγαπάμε τον εαυτό μας και ως αντανάκλαση αυτού τους άλλους. Μπορούμε τουλάχιστον να ξεκινήσουμε να τον διαβούμε και ποιος ξέρει; Υπάρχουν πολλοί εκεί έξω, που θέλουν να το τολμήσουν...